

Avelsstrategi (RAS) för Barbet i Sverige 2009-2013

RAS

- Svenska Kenneklubben (SKK) begär en RAS för samtliga hundraser.
- Målen för RAS
 - Att erbjuda information om den aktuella situationen för rasen och för aveln.
 - Att vara en guide i det långsiktiga avelsarbetet
- Avelsrådet för Svenska Barbetklubben har upprättat ett förslag, vilket har godkänts av Barbetklubbens styrelse.

Innehåll

- Sammanfattning..... sid. 03
- Rasens historia..... sid. 04
 - Ursprung och utveckling av rasen
- Klubborganisation
 - Svenska Barbetklubben..... sid. 08
 - Avelsrådet..... sid. 08
 - Avelsklubbar i världen sid. 08
 - Internationell databas för Barbet..... sid. 08
- Nuvarande situation
 - Barbet i världen sid. 09
 - Barbet i Sverige sid. 09
 - Population i Sverige 2001-2008 sid. 10
 - Karaktär och bruksegenskaper..... sid. 10
 - Nuvarande hälsoläge..... sid. 10
- Avelsmål och strategier
 - 1 Visioner sid. 11
 - 2 Population, storlek och struktur sid. 11
 - 3 Karaktär och temperament..... sid. 12
 - 4 Användbarhet och karaktäristik sid. 12
 - 5 Hälsa sid. 12
- Aktionsplan för förverkligandet av RAS sid. 13
- Övervakning av förverkligandet av RAS sid. 13
- SWOT-analys..... sid. 14

• Sammanfattning

Barbetklubbens mål är att genom största genetiska mångfald kunna bevara rasens hälsa, goda karaktär, ursprungliga användningsområde och rasstandard.

Denna avelsstrategi är riktad till och avsedd för nuvarande såväl som morgondagens uppfödare, samt för alla med intresse för rasen.

Till denna avelsstrategi för Barbetrasen har vi försökt samla all tillgänglig information gällande rasens ursprung, hälsa och stammens situation i dagsläget.

Huvudmålet med avelsstrategin är att världen över få samtliga rasintresserade att förstå och inse rasens sårbarhet, samt att uppmuntra uppfödare till att bevara rasens hälsa, välmående och mångsidighet. Meningen med avelsstrategin är att ge en klar bild av rasens ursprung, nuläge och avelsmål. Med hjälp av denna information kan vi vägleda samt också följa rasens utveckling.

Vi skall inte dölja de problem och eventuella sjukdomar som kan finnas i rasen, utan ärligt och öppet redovisa för dessa, samt att aktivt föra avelsarbetet framåt med syfte att eliminera brister. Rasens population i världen är hotfullt liten och ett prestigelöst internationellt samarbete uppfödare emellan är nödvändigt.

Ett väl genomtänkt och allsidigt urval av hundar i avelsarbetet är viktigt för att behålla rasens ärftliga variation, varför man bör undvika att överanvända en och samma hund.

Enskilda uppfödare och djurägare har ett stort ansvar att bevara rasens mångfald och hälsa. Avvikelser, ärftliga sjukdomar och övriga sjukdomar hos avkomma eller föräldradjuren bör man ärligt informera om till avelsrådet och valpköparna.

Detsamma gäller ägare till avelshanar. Det är viktigt att samtliga Barbetägare informerar avelsrådet om den egna hundens avvikelser och sjukdomar, oberoende om denna hund skall användas i avel eller ej.

Vi bör alla vara medvetna om att varje frisk och mentalt stabil hund är värdefull i aveln !

Hundägaren bör dock fundera noga över hundens goda och dåliga sidor. Man bör även tänka på de egna möjligheterna att föda upp, sköta om och sälja en valpkull. Uppfödaren är den som trots allt själv bär det fulla ansvaret.

• Rasens Historia

Rasens bakgrund

Barbet är en fransk vattenhund. Namnet Barbet kommer ifrån det franska ordet barbe (skägg). Namnet fick rasen av kynolog Fouilloux som levde på 1500-talet.

Bild 1. Barbeter i Chasseur Français målning

Rasen Barbet är mycket gammal. Rasen omnämns ofta i litteraturen fr.o.m 1500-talet och framåt. Man refererar både till mindre och större exemplar av Barbet. De större individerna lämpade sig bättre till att vakta hem och boskap, medan de mindre och medelstora hundarna främst var fågelhundar. Ursprungligen användes Barbet till fågeljakt och då inte enbart som apportör. Den var inte rädd för kyla, utan arbetade i vatten oavsett väderlek och årstid.

Den sökte och stötte upp vilt som gömde sig i vattenvegetationen och apporterade det skjutna bytet till sin förare. Barbet har också i likhet med Portugisisk vattenhund använts till att apportera pilar som jägaren skjutit. Även den franska flottan har använt Barbet som apportör. De franska kungarna sägs också på sin tid ha jagat med Barbet.

Ursprung

Rasens exakta ursprung känner man inte till, men troligtvis härstammar Barbet från asiatiska fårhundar och eventuellt från de tidiga griffonerna. Enligt den långhåriga vallhundens stamträd gjord av J Coly skulle Barbet ha uppträtt på 800-talet. Den har utvecklats från den dåtida vallhunden i Atlasbergen (Berger du haut Atlas), som i sin tur härstammar ifrån sydryska vallhunden (ovcharka). Ovcharkan känner vi till ända ifrån järnåldern 1000 år f.Kr.

Barbet har även ibland kallats Griffon d'Arret à Poil Laineux (laineux= ullig).

I Europa fanns på 1300-talet ett flertal vattenhundar, vilka man hade många olika namn för. Även om Barbet inte skulle vara stamfader för alla vattenhundar, så är den ganska säkert mycket lik den ursprungliga typen.

Följande raser förutom Barbet kan anses som vattenhundar eller raser som härstammar från vattenhundar: Pudeln (Frankrike), Irländsk vattenspaniel (Irland), Curly coated retriever (England), Wetterhoun (Holland), Spansk vattenhund (Spanien), Amerikansk vattenspaniel (USA), Portugisisk vattenhund (Portugal), Malteser (Malta), Bichon frisé (Frankrike/Belgien), Löwchen (Frankrike), Bolognese (Italien) Lagotto romagnolo (Italien), Bichon havanais (Cuba) och Coton de tular (Madagaskar).

Barbet har även använts inom avelsarbetet av bl.a. Briard, Fransk griffon, Strävhaarig vorsteh, Italiensk spinone och Newfoundlandshund.

Utveckling

I slutet av 1800-talet började man mer noggrant att skilja de olika raserna ifrån varandra. År 1894 skrevs den första rasstandarden för Barbet i Frankrike. Dåtidens Barbet skiljde sig

utseendemässigt ifrån dagens.

I rasbeskrivningen för Barbet beskrevs hundens förmåga att ta sig fram i svår terräng som i kärr och vatten då den jagar. Vidare beskrivs denna medelstora ras som stark, robust, intelligent med förmåga att arbeta självständigt, samt att vara uppsökande och apportrande hund.

FCI:s rasbeskrivning har ändrats fyra gånger (1965-02-12, 1986, 1999-07-08, 2006-03-29).

Barbet tillhörde ursprungligen FCI grupp 7 (stående fågelhundar) men flyttades till grupp 8 (retrievers, stötande- och vattenhundar).

Även om Barbet har använts vid framavel av många raser, så har den ändå själv varit nära att dö ut. Trots rasens goda egenskaper, lämnades den åt sitt öde på 1800-talet och i dess ställe prioriterades de raser som utvecklats ur Barbet. Pudeln togs som sällskapshund, (en gång i tiden användes i Frankrike samma namn för Pudeln och Barbet), sjömännen valde Newfoundlandshunden och jägarna strävhaarig Vorsteh.

I början på 1900-talet var inte längre Barbet en favorit hos jägarna och under andra världskriget försvann rasen nästan helt, då mera förfinade raser som exempelvis Pudeln blev populär. Efter andra världskriget fanns i Frankrike inga registrerade Barbet. Kvar fanns endast oregistrerade individer, samt gamla fotografier och oljemålningar som visade rasens ursprungliga utseende.

I 1930-talets Frankrike fanns endast en uppfödare, herr Vincenti som födde upp Barbet under kennelnamnet Mas de la Chapelle. Han tog fram ett stort antal hundar som lämpade sig väl för sitt ursprungliga användningsområde. Vincenti bokförde alla detaljer rörande sina egna hundar. I allmänhet var hans hundar tvåfärgade; vita med svarta tecken. Hans hund, Joyeuse du Mas de la Chapelle, ser man ofta på gamla fotografier.

Bild 2,3,4. Joyeuse du Mas de la Chapelle (född 1935)

Vid slutet av andra världskriget avled Vincenti. Först i slutet på 1960-talet återupptogs uppfödningen av Barbet i Frankrike, då Vincentis dotter Hélène Pêtre fortsatte sin fars avelsarbete med samma kennelnamn och med hundar som Lucky, Dolly, Thais, Diane, Gandar, Quesop och Bella.

De första av rasen Barbet som registrerades i L.O.F. (Livre des Origines Francais) finner man från slutet av 1960-talet. Om en ursprungligen okänd hund motsvarade rasbeskrivningen för Barbet, så kunde den inkluderas i rasen och

registreras med beteckningen "Titre Initial". Titre Initial Barbet har ända fram tills idag registrerats i Frankrike.

Jean Claude Hermans började intressera sig för Barbet år 1977 och påbörjade sitt avelsarbete under kennelnamnet Des Saute Ruisseaux. Hermans köpte sin första Barbet Ulyssia från kenneln Marécages du Prince.

Marécages du Prince kennelns grundare var Christine Bisconte. Den berömda hunden Lynx eller Prince inledde denna kennels era. Lynx föddes 1975 och var registrerad som T.I. Mme Bisconte fann en tik vid namn Serynoire och parade denna med Lynx. År 1983 föddes 12 valpar ur denna kombination. Åtminstone 2 av kullens tikar användes i fortsatt avel. Dessa tikars namn var Ulyssia och Umide.

Bisconte behöll Umide och Hermans köpte Ulyssia. Mme Bisconte avslutade sin uppfödning av Barbet år 1991.

Bild 5. Lynx T.I. (född 1975)

Bild 6. Serynoire T.I. (mamman född 1981) och Ulyssia de Marecages Du Prince (tikvalp född 1983)

Ulyssia användes som förebild, då man ändrade rasbeskrivningen för Barbet 1986. Hermans började söka en hanhund till Ulyssia och hittade en lämplig storpudel, Baron de I'âme du Prince des Horizons. Ur den kombination föddes Esturgeonne des Saute Ruisseaux, som ofta användes i aveln och som R. Milliant köpte. Milliant parade Esturgeonne med storpudeln Blacky under Hermans överinseende under kennelnamnet Canailles de Verbaux.

Hermans och Pêtre hade olika åsikter angående det fortsatta avelsarbetet och därför utvecklades två olika linjer.

Hermans grundade den franska rasföreningen för Barbet 1980 och fungerade som dess ordförande till år 2001. Hans inflytande på utvecklingen av Barbet under denna period var mycket stort. Barbettypen förändrades, då man använde flera storpudlar i aveln.

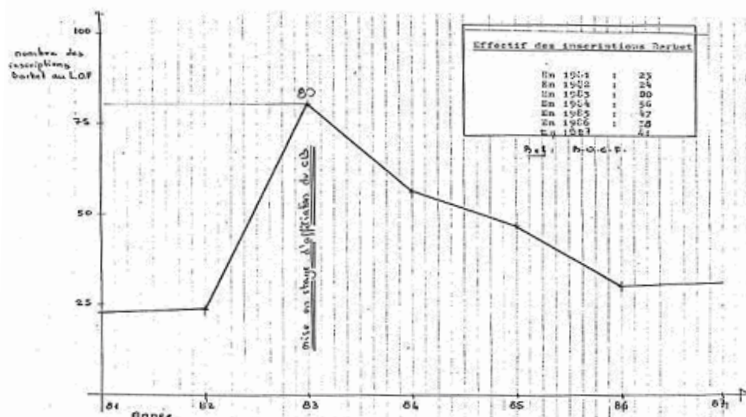

Bild 7. Antalet födda valpar i Frankrike åren 1981 - 1987

Rainer Georgii besökte Mme Pêtres år 1992 och köpte hanhunden Hercule Di Barbochos de Reiau di Provenço. Georgii blev också delägare i Hourri, Hera, Douma och Gabian, som han använde i aveln.

Georgii fäste speciellt vikt vid att bevara rasens bruksegenskaper i sin uppfödning.

På grund av de meningsskiljaktigheter, som fanns i Frankrike, angående rasens utveckling, var det svårt för Georgii och Mme Pêtre att få registrera sina Barbet i Frankrike. Därför började Georgii registrera sina valpar i Tyskland och föda upp under kennelnamnet Poppenspaler.

Kennelnamnet Poppenspaler övertogs år 2007 av en ny uppfödare i Frankrike. Också Philippe Séguéla skaffade sina hundar från Mme Pêtre och påbörjade hunduppfödning under kennelnamnet Chenil de Vernelle.

**Bild 8. Sardane de Neguebous (född 1981).
Världsvinnare 1983**

**Bild 9. Monsieur Barbet du Pre Leveque (född
1996). Världsvinnare 1998 - 2000 - 2003
(här 11 år 2007)**

Fr.o.m. 1980-talet var två olika linjer förhärskande för utvecklandet av rasen. Den ena linjen representerade högvuxna Barbet med krullig päls, som i huvudsak avlats till utställnings- och sällskapshundar.

Den andra linjen representerade till storleken mindre hundar, vilkas päls var mer vågig. På 2000-talet började man korsa de här linjerna sinsemellan. Inom

Barbetstammen kan man fortsättningsvis se inflytandet av de båda linjerna.

**Bild 10. Barbet i en fransk hundbok från
1970-talet**

FICHE SIGNALÉTIQUE

BARBET

Race française

APPARENCE GÉNÉRALE. Une épaisse toison laineuse lui assure une protection efficace contre le froid et l'humidité. Le poil forme une barbe au menton, ce qui a donné le nom de la race.

CARACTÈRE. Équilibré, ni agressif ni peureux, docile, très attaché à ses maîtres, très sociable, aimant l'eau.

APTITUDES. Essentiellement chien d'eau, pour la chasse à la sauvagine, il peut toutefois avoir quelques aptitudes pour chasser à l'arrêt sans être pour autant un vrai chien d'arrêt. Ne craint pas le froid, va à l'eau par tous les temps.

TAILLE. Minimum pour les femelles 50 cm. Minimum pour les mâles 54 cm.

PEAU. Épaisse.

POIL. Long, laineux, ondulé, parfois frisé, formant des mèches. Si le chien n'est pas régulièrement démêlé, le poil peut se masser par plaques.

ROBE. Unicolore simple : noir, gris, marron, fauve, sable, blanc, ou plus ou moins tacheté. Toutes les nuances du fauve et du sable sont acceptées. La nuance devra de préférence être la même sur l'ensemble du corps.

TÊTE. Le poil du crâne doit retomber jusqu'au charnière et cacher les yeux. Barbe longue, fournie, moustache qui recouvre tout le charnière et très fournie.

OREILLES. Longues, plates, larges, garnies de longs poils formant mèches.

YEUX. De préférence marron foncé.

MUSEAU. Bien carré. Lèvres épaisses, pigmentées de noir ou de marron.

POITRINE. Large, développé, assez haute, côtes arrondies.

BRAS. Forts et musclés.

MEMBRES ANTERIEURS. Droits, forte assiette, complètement recouverts de poils longs.

PIEDS. Ronds, larges, recouverts de poils.

DOS. Pas légèrement convexe.

QUEUE. Un peu relevée, mais n'atteint pas l'horizontale, formant un léger crochet à l'extrémité.

REIN. Arrais, court et fort.

ÉPAULES. Obliques.

MEMBRES POSTÉRIEURS. Cuisse légèrement oblique, bien gignées, jarrets bas, assez coulés.

(Extrait du standard FCI, n° 306 b, approuvé par l'Assemblée générale des 23 et 24 juin 1987, à Bruxelles).

Bild 11. En modern Barbet i en fransk hundbok

• Klubborganisation

Svenska Barbetklubben

Rasklubb (www.barbet.se)

- Rasklubben bildades den 2007.05.07 och blev avtalsansluten klubb hos SKK den 2008.02.14.
- Klubben är underställd Svenska Kennelklubben.
- I slutet av 2007 fanns 54 medlemmar. Av dessa var 31 fullt betalande, 16 familjemedlemmar och 7 anmälda av sin uppfödare.

Avelsråd

- Består av 4 medlemmar
- Samlar och sammanställer statistik och organiserar hälsoenkäter.
- Arbetar för att bevara och främja god hälsa och genetisk mångfald i rasen genom att hjälpa uppfödare att finna lämpliga avelsdjur, räknar ut inavelskoefficient med hjälp av Genetica och ger råd i avelsfrågor.
- Godkänner eller avråder tikägares hanhunds-förslag. (Får endast rekommendera, då uppfödaren har det slutliga avgörandet).

Avelsklubbar i världen

Samarbete med avelsklubbar och uppfödare i världen

Land

Finland
Schweiz
England
Nederländerna
Frankrike (vattenhundsklubb)
Tyskland (vattenhundsklubb)
Canada
USA

Hemsidesadress

www.barbet.fi
www.barbet.ch
www.barbet.org.uk
http://barbetclub.nl
http://barbetfree.fr
www.vbbfl.de
www.barbetclub.ca
www.americanbarbet.com

Internationell databas för Barbet

www.barbet-international.ch

• Nuvarande situation

Barbet i världen

Danmark	6-8
Norge	1
Nederländerna	30
England	10
Spanien	1
Finland	87
Italien	15
Schweiz	100
Canada	120 (Flertalet är kastrerade)
USA	38-39
Tyskland	45-50
Belgien	?
Polen	9
Frankrike	279
(födda mellan 1996 och 2008)	
(ingen vet antalet levande)	
Sverige	59

Barbet i Sverige

- Den första Barbettiken i Sverige registrerades år 2001.
R'Monza Noire De L'Etagne De Fontmerle. Hon importerades från Frankrike av Kennel Aqualines Anders och Gunilla Fasth. "Monza" har åtskilliga championtitlar i hela Europa.

- År 2004 importerades två kullsysstrar från Di Barbochos Reiau De Prouvenco Frankrike av Ludde Lumps kennel i Boden (Rose-Marie och Robert Näslund). Dessa två tikar parades båda under 2005 med Turnix De La Calle Des Roleux (Finland) och 15 valpar registrerades i Sverige detta år.
- År 2005 importerades från Finland två tikar med kennelprefix Nelum-Himalis. Fader respektive moder till dessa tikar var Turnix De La Calle Des Roleaux och Unique Elle De La Perte Aux Loups.
- År 2006 föddes 2 kullar hos Ludde Lumps kennel i Boden efter deras tikar. Hanar var Delco Opus O En Majeur (Finland) och Ralph Des Champs Galant (Frankrike). Totalt föddes 13 st. valpar.
- År 2007 föddes två kullar med sammanlagt 13 st. valpar.
1 kull från Batterikullens kennel med 7 st. valpar. Moder var Nelum Himalis Amade och fader Monsieur Barbet Du Pre Leveque .
1 kull från Ludde Lumps kennel med 6 st valpar. Moder var Ulyssia Di Barbochos Reiau De Provenco och fader Alias De L'lle Romande.
- I november 2008 finns 59 st. Barbet registrerade i Sverige.
- Sverige har exporterat 3 st valpar (1 st. till vardera Frankrike, USA och Danmark.)

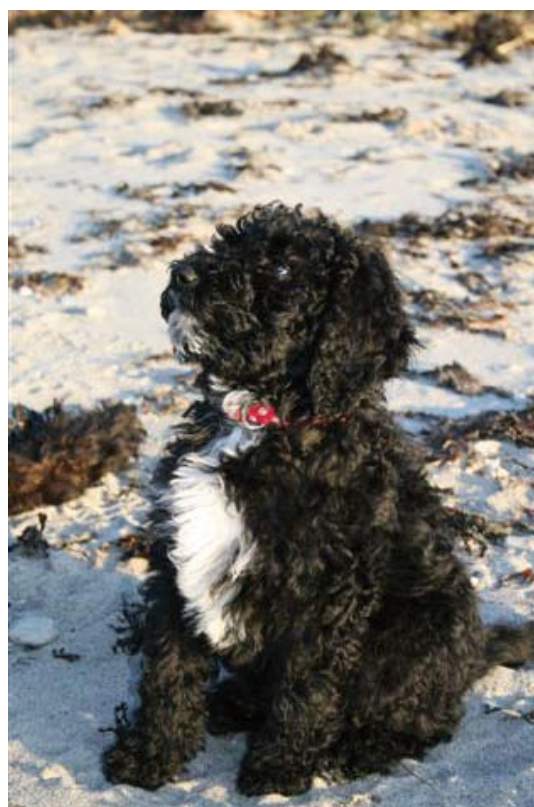

Population i Sverige 2001-2008

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Valpar	0	0	0	0	15	14	13	0
Importer	1	0	0	2	2	6	5	4
Antal registreringar totalt	1	0	0	2	17	20	18	4
Antal kullar	0	0	0	0	2	2	2	0
Genomsnittlig kullstorlek	0	0	0	0	7,5	7,0	6,5	0
Antal uppfödare	0	0	0	0	1	1	2	0

Karaktär och bruksegenskaper

- I dag används Barbet huvudsakligen som sällskapshund, samt som partner i olika aktiviteter.
- Endast ett fåtal Barbet används vid jakt.
- Eftersom man inte utnyttjar hundens alla möjligheter, så kan vissa för hunden karaktäristiska särdrag försvagas.
- FCI ställer krav på fältprov/användningstest för internationellt championat.
- I Frankrike krävs TAN-test för championat.
- I Sverige kräver man fältprov för det internationella certifikatet, men i dagsläget finns ingen klubb som åtar sig detta.

Nuvarande hälsoläge

Hälsoläge för Barbet i Sverige (november 2008) . Antal 59 st (exporterade 3 st ej medräknade) och 5 st har ej uppnått röntgningsbar ålder.

- **Höftleder**

	A	B	C	D	Ej röntgade
Antal 54 st.	8	16	10	3	17
	14,81%	29,63%	18,52%	5,56%	31,48%

- **Armbågar**
30 individer testade för armbågar, alla OK
- **Ögon**
19 individer testade. Alla utan anmärkning. I Finland finns ett fall med lindrig RD och PPM
- **Tänder**
1 individ saknar en premolar
- **Hjärta**
Ett fall av cardiomyopatia konstaterat vid obduktion. (S20530/2006) (Import från Finland)
- **Epilepsi**
Några diagnosticerade fall av epilepsi med varierande allvarlighetsgrad av symptomen förekommer i Finland, Danmark, Schweiz och Frankrike. I Sverige finns inget känt fall.
- **Kramper**
Kramper av varierande grad har förekommit bland unga individer (valpar och unghundar mellan 4-9 månader). Etiologin är okänd. Inga kända fall i Sverige.
- **Reproduktionssjukdomar**
Två fall av kryptochism hos två kullbröder. Två tikar parade under 2008. Båda gick tomma.

• Avelsmål och strategier

1. Visioner

- **Mål**
Att bevara rasen
- skall ha genetiskt variation
- skall vara frisk och sund
- skall ha ett bra temperament
- skall stämma med ursprungstypen och ursprungsanvändningen
- skall överensstämma med rasstandarderna
- **Strategi**
Etablera en livskraftig population, eftersom det är en ras med få individer.

2. Population, storlek och struktur

- **Mål**
- Återhållsamhet i antalet registreringar
- I det långsiktiga avelsarbetet skall man prioritera hälsan och egenskaper som tillhör rasens användningsområde.
- Avelspopulationen utökas och så många lämpliga individer som möjligt skall nyttjas i aveln.
- **Strategier**
- Avelsrådet kommer att hjälpa uppfödare att hitta lämpliga avelspartners.
- Uppfödare skall uppmuntras att samarbeta inom och utom det egna landet. Import av lämpliga avelsindivider skall uppmuntras.
- Öppenhet beträffande hälsostatus och andra viktiga problem/frågor mellan rasklubb, uppfödare och Barbetägare.

3. Karaktär och temperament

- **Mål**
- Karaktär och temperament skall förbli oförändrade.
- Lägga vikt vid användbarhet, koncentrationsförmåga, öppenhet, mod, hängivenhet gentemot ägaren och vilja att vara tillags.
- **Strategier**
- Vi hoppas att vi i framtiden kommer att bli antagna av t.ex. SSRK (Spaniel och Retriever klubben) så att vi kan testa våra Barbet's apportering förmåga.
- Kommer att undersöka vilka olika lämplighetstest som är applicerbara på Barbet.
- I framtiden skall vi kunna erbjuda både ägare och uppfödare att testa sin Barbet jaktligt.
- Nya ägare skall upplysas om rasens karaktär och om att hunden är en aktiv, arbetande vattenapporterande ras.

4. Användbarhet och karaktäristik

- **Mål**
- Rastypen skall förbli trogen det ursprungliga användningsområdet som apportör.
- Baserat på sitt ursprung som arbetande ras, så är Barbet också väl lämpade för andra aktiviteter och hundsporter.
- **Strategier**
- Uppfödare och ägare skall uppmuntras att testa sina hundars apportering förmåga.
- Ägare och uppfödare skall informeras om lämplighetstest.

5. Hälsa

- **Mål**
- Bevara god hälsa och kroppsbyggnad.
- Minska förekomsten av ärftliga sjukdomar.
- Rekommendationer om att individer som används i avel skall undersökas avseende HD-, AD-, samt ögonstatus innan de används.
- Rekommendationer om att ta maximalt två kullar på samma individ (gäller både hanar och tikar). Efter en utvärdering av båda kullarna kan man eventuellt ta beslut om ytterligare en kull.
- Önskvärt är att ej upprepa samma kombination.
- **Strategier**
- Ägare skall uppmuntras att undersöka sina hundar för genetiskt överförbara sjukdomar.
- Konsultation av utomstående experter och andra rasklubbar om hur man hanterar genetiska sjukdomar i små populationer i aveln.
- Utfärdande av hälsoenkät.
- Ägare och uppfödare uppmuntras att bidra till de genetiska studierna om epilepsi och kramper, ledda av Hannes Lohi på Helsingfors Universitet.
- Vara uppmärksam på sjukdomar som kan manifesteras senare i livet.
- Öppenhet och ärlighet i kommunikationen mellan uppfödare, ägare och rasklubb angående hälsoproblem
- Då populationen är så liten måste hälsa och temperament prioriteras framför utseende.
- Vidmakthålla variation

• Aktionsplan för förverkligandet av RAS

- Målen i detta RAS skall fungera som riktlinje i avelsrådets arbete.
- Avelsrådet samlar information, övervakar utvecklingen av rasen och antar en avelsplan i enlighet med detta RAS.
- Fördelarna med detta avelsprogram kommer att realiseras i det långa loppet.
- Då populationen är liten, lägges vikt i avelsarbetet huvudsakligen på att undvika oönskade karaktäristika (sjukdomar och temperamentsfel)
- Genetisk mångfald i en liten population är av största vikt och därför skall inte sekundära karaktäristika som utseende hindra användning i aveln.

• Övervakning av förverkligandet av RAS

- Avelsrådet skall årligen övervaka det kortsiktiga genomförandet av de uppställda målen i RAS.
- RAS skall uppdateras om 5 år (2014).
- Eftersom 5 år endast täcker 1-2 generationer, så behöver förverkligandet av de långsiktiga målen att man är envis och tålmodig i sitt avelsarbete.
- Samverkan/utbyte mellan alla länder i världen vad gäller vår ras Barbet.

• SWOT-Analys

Styrkor (Strength)

- Mellanstor, välbalanserad, social hund för varierande aktiviteter
- Relativt frisk ras
- Jakt- och arbetsförmåga
- Entusiastiska uppfödare och ägare
- Ett flertal småskaliga uppfödare
- Lämplighet för jakttester och anlagstester

Svagheter (Weaknesses)

- Liten population i världen, sårbarhet
- Inavel
- Svårighet att finna lämplig avelspartner
- Stora avstånd (minskade avelsmöjligheter)
- Rasstandarderna har ändrats ett flertal gånger under de senaste decennierna
- Svårighet med att få information om sjukdomar
- Okunnighet om avelsbeslut/strategier i en liten population

Möjligheter (Opportunities)

- Väl anpassad för många aktiviteter, hundsporter, arbetande hund
- Ökad information mellan uppfödare och ägare
- Ökat intresse för olika aktiviteter
- Ökad popularitet genom ökad population och variation
- Aldrig upprepa en kombination
- Artificiell insemination (a.i) medför en ökning av genpoolen
- Relativt liten population (kontrollerad avel)

Hot (Threats)

- Inavelsdepression
- Minskning av genpoolen/genbanken
- Överbetoning av likheter (likformighet), alla ser likadana ut
- Uppdelning i olika linjer
- Bristande öppenhet och kommunikation
- Oenighet om rasstandarderna
- Okontrollerad populationsökning
- Okunskap i avelsbeslut

